

מ"ת 12668/01/18 - מדינת ישראל נגד מג'ד עבד אל קאדר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 12668-01-18 מדינת ישראל נ' עבד אל קאדר
תיק חיצוני: 41605/2018

בפני	כבוד השופט טל פרי
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	מג'ד עבד אל קאדר
משיבים	

החלטה

בפניי בקשת המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו כאשר בצידה חלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא.

נגד המשיב הוגש כתב אישום לפיו ביום 27.1.18 בשעה 02:10 לערך, נהג ברכב פרטי תוצרת יונדאי מ.ר. 5281837 בכביש 55 סמוך לצומת נווה ימין.

באותן נסיבות נטען כי המשיב נהג ברכבו בהיותו שיכור, כשבדוגמה של אוויר נשוף נמצא כי ריכוז אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף הינו 714 מיקרוגרם, כמות העולה על המידה הקבועה בחוק.

המשיב הוחתם על ערבות עצמית בסך 1,500 ₪ להבטחת התייצבותו לדין בבית המשפט ביום 31.1.18 וכן נפסל רישיון נהיגתו פסילה מנהלית למשך 30 מים מיום 28.1.18.

ביום 31.1.18 עם הגשת כתב האישום עתרה המבקשת למעצרו של המשיב והדיון נדחה ע"י כבוד השופטת וישקין, בהסכמת ב"כ המבקשת, לתאריך 8.2.18 כאשר המשיב נותר באותם תנאים, דהיינו, משוחרר בערבות עצמית.

הדיון נדחה מעת לעת כאשר התביעה הסכימה כי חלף מעצר הבית, יסתפק בית המשפט בערבות.

עמוד 1

עוד עותרת המבקשת לפסילת רישיון נהיגת המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

הצדדים הסכימו על קיומן של ראיות לכאורה, אם כי ב"כ המשיב טען לכרסום מה בראיות בכל האמור לגבי המועדים בהם הועבר המשיב לבדיקת הינשוף ולשעת ביצוע הבדיקה.

לטענת ב"כ המבקשת, מדובר במשיב אשר נוהג משנת 2017. מדובר בנהג חדש כאשר הכמות שנמדדה הייתה גבוהה מאוד. לדבריו, העבירה החמורה המיוחסת למשיב כמו גם היותו נהג חדש, שני אלו מלמדים על כך שהמשיב מהווה סיכון ברור ומוחשי לביטחון הציבור ולפיקח, עותרים לפסילה עד תום ההליכים.

ב"כ המשיב, מבקש כי בית המשפט יתחשב בנסיבותיו האישיות של המשיב, בכרסום הראיות ויקצוב הפסילה לתקופה קצרה ככל הניתן.

על השיקולים המנחים את בית המשפט בדונו בבקשה להארכת פסילה עד לגמר הדין עמד כב' השו' ד' חשין בהרחבה בבש"פ 8161/06 גבריאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 07.11.06).

"בדונו בבקשה להארכת פסילתו של רישיון הנהיגה עד לתום ההליכים, על בית- המשפט לבחון תחילה קיומן של ראיות לכאורה להרשעת הנהג בעבירה המיוחסת לו; ואם מצא כי אלה קיימות, עליו לעבור ולבחון האם נהיגתו מסכנת את הציבור. בגדר בחינה זו, יש לאזן בין שיקולי ההגנה על האינטרסים של הנהג הפוגע, ובכלל זה נסיבותיו האישיות המיוחדות, לבין הצורך להגן על שלום הציבור מפני נהיגה המסכנת חיים (ראו ע"פ 3883/04 אבו סיביה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] החלטה מיום 11.5.2004, מפי השופטת פרוקצ'יה (להלן - עניין אבו סיביה). על מסוכנותו של הנהג, ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו התעבורתי ומנסיבות האירוע הספציפי גם יחד (ראו בש"פ 759/99 הורוביץ נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] החלטה מיום 11.2.1999, מפי השופט מצא; בש"פ 7399/00 לחמי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] החלטה מיום 6.11.2000, מפי השופט טירקל)".

ברור לכל בר דעת, ששימוש באמצעי של פסילה עד תום ההליכים יעשה תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של המשיב ובכך שלמעשה טרם הוכרע דינו והוא "נהנה" עדיין מחזקת החפות. כלשון בית המשפט העליון על ידי כב' השופטת פרוקצ'יה בבש"פ 6085/10 יוסי בן שטרית נ' מדינת ישראל: [פורסם בנבו] (30.8.10):

"אין צריך לומר, כי במסגרת השימוש באמצעי-מנע אלה, יש להתחשב גם

בנאשם בשלב שבו אשמתו טרם הוכרעה, ובפגיעה העלולה להיגרם לו ולפרנסת משפחתו בשלילת רשיונו, ולו הזמנית, לנהוג ברכב. אולם שיקולים אלה הם מישניים לחובת הדאגה לחיי אדם, ולשלמות גופם. מקום שהמשך נהיגתו של אדם בכביש עלול לסכן באופן ממשי את בני הציבור, ראוי לעשות שימוש גם באמצעים זמניים דרסטיים, כדי להרחיק נהגים מסוכנים מהכביש. אם מבקשים להאריכה, יש לשקול מחדש את מכלול השיקולים הנוגעים לאינטרס הציבורי ולאינטרס הנאשם ולאזן ביניהם, תוך התחשבות במעבר הזמן (בש"פ 7647/00 חינוואי נ' מדינת ישראל פ"ד נד(4) 812, 815 (2000); בש"פ 8514/05 אבו צעלוק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.9.2005)).

לסיכום, במסגרת בקשה לפסילה עד תום ההליכים, על בית המשפט לבדוק קיומן של ראיות לכאורה ואם מצא בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה, אזי יעבור לבחון שאלת המסוכנות אשר תילמד, בין היתר, מעברו של המשיב ומחומרת העבירה המיוחסת לו.

ראיות לכאורה

הצדדים הסכימו על קיומן של ראיות לכאורה ואולם עיון בתיק החקירה מלמד כי אכן יש כרסום מה בראיות ובעיקר אמורים הדברים באשר לזמנים בהם הועבר המשיב לבדיקת הינשוף ולשעת הבדיקה.

מדוחות הפעולה והמזכרים המופיעים בתיק, עולה כי המשיב נהג ברכבו ונעצר על ידי שוטרים אשר הריחו ממנו ריח אלכוהול. לשאלת השוטר האם שתה, הוריד המשיב את הראש ושתק. לאחר שהשוטר שאל שוב, הודה המשיב כי שתה אך מזמן.

המשיב עוכב לתחנת המשטרה בכפר סבא, שם נגבתה ממנו הודעה תחת אזהרה, ובה הודה כי שתה "כמה בירות" וזאת הייתה טעות, הוא מתנצל על כך, למד את הלקח וכעת יודע "איך להתנהג בעתיד".

בנסיבות אלו, אני קובע כי ישנן די והותר ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב.

מסוכנות

אין צורך להכביר מילים בדבר מסוכנותה של עבירת השכרות.

כך קבע כבוד השופט א' א' לוי בעניין בש"פ 10865/06 ישעיהו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2007):

"בתקופה שבה הולך וגדל מספרן של תאונות הדרכים הנגרמות בעטיים של נהגים שיכורים, לא ניתן להשלים עם התנהגות מופקרת זאת, הואיל וכרוך בה

מחיר דמים אותו נדרש הציבור הרחב לשלם כמעשה של יום יום. כדי לקדם את הרעה, יש לנהוג בנהגים מסוג זה ביד קשה, ובכלל זה פסילתם מלנהוג ברכב מנועי גם בטרם הוכרע דינם על ידי בית המשפט המוסמך."

וכך נקבע מפי כבוד השופטת פרוקצ'יה בעניין בש"פ 6085/10 בן שטרית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2010):

"סמכות פסילת רישיון נהיגה למשך תקופת הליכי המשפט נועדה לשמש אמצעי, בין אמצעים שונים, למלחמה בתאונות הדרכים והקטל בכבישים, הפוגעים לאורך שנים בחייהם ובשלומם של בני הציבור. הסיכונים האורבים לציבור מנהיגה רשלנית ופרועה בכביש, ובמיוחד מנהיגה במצב של שכרות, מחייבים עשיית שימוש במלוא האמצעים שהחוק נותן בידי הרשויות על מנת למנוע בעוד מועד מימושם של סיכונים ממשיים לשלום הציבור, בין היתר, בדרך של הגבלת נהיגה של נהגים שמסוכנותם מדברת בעד עצמה.

...

הציבור זכאי לביטחון מינימלי בנוסעו ובהולכו בדרכי הארץ, וביחס בין חובת ההגנה על שלום הציבור ובטחונו לבין הפגיעה בנאשם עקב פסילת רישיונו לתקופת המשפט, יש להעדיף בבירור את האינטרס הראשון. מנגד, מאחר שמדובר באמצעי הננקט כלפי נאשם בעת שההליכים תלויים ועומדים, יש, כמובן, לעשות כל מאמץ על מנת לסיים את המשפט תוך פרק זמן סביר, ויש להניח כי כך יעשה על ידי הערכאה הדיונית."

הנאשם נוהג משנת 2017, ולחובתו אין הרשעות קודמות. אין ספק כי נהיגה בשכרות, בהיות המשיב נהג חדש, ובכמות המיוחסת לו במקרה זה, מעידים על מסוכנות רבה הנשקפת מנהיגתו.

בנסיבות אלו, מוצדקת הבקשה לפסילת רישיון נהיגת המשיב עד תום ההליכים.

סוף דבר -

אני מורה על פסילת רישיון נהיגת המשיב עד תום ההליכים נגדו.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, לרבות נסיבותיו האישיות של המשיב והכרסום בראיות החלטתי לקצוב את הפסילה ולהעמידה על 4 חודשים מהיום בו נפסל מנהלית דהיינו 28.1.18.

כמו כן, תעמוד בעינה הערבות העצמית עליה חתם המשיב בתחנת המשטרה.

עמוד 4

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ח, 07 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.